

Fractiemail

4 oktober 2016

Trots op Hoogeveen

Deze bijzondere Fractiemail is een verhaal over zorg in Hoogeveen en een verslag van het bezoek van Mona Keijzer aan Hoogeveen. Als haar chauffeur mocht ik een paar woorden met haar wisselen. Ik merkte aan mezelf dat ik vol trots over Hoogeveen zat te vertellen. Daarover gaat dit verslag... je kunt zomaar trots op Hoogeveen zijn!

Tekst Erik-Jan Kreuze,

Zoals afgesproken wachtte ik Mona Keijzer op Hoogeveen Centraal op. Wat een teleurstelling dat de trein leeg was. Toch maar even Den Haag gebeld. Ja, ze zat volgens de GPS nu in buslijn 30 naar Hollandscheveld. Zo'n Tweede Kamerlid is niet voor één gat te vangen. Toch maar mooi dat we twee jaar geleden die lijn 30 naar Hardenberg open hebben weten te houden. Met haar rode jasje liep de first lady van het CDA, eerstvolgende na Sybrand Buma op de CDA-kieslijst, ruim op tijd door Hollandscheveld. En het was de pittige dame die we uit de media kennen. Woordvoerder op verschillende zorgdossiers, maar ook woordvoerder asielzaken van het CDA. Deze dag stond de zorg centraal. We observeren en beschrijven in deze Fractiemail de verschillende projecten op deze middag met Mona.

Hollandscheveld Verbindt

Mona was volgend fractievoorzitter Bert Otten, die haar in Hollandscheveld zag lopen, een stadse dame. Zelf voelde ze meer voor een Volendamse dame. Maar minder pittig was ze niet. In Hollandscheveld ging het over de dorpscoöperatie. Over de rol van de dorpsregisseur. Over de opzet van de coöperatie en wat een voorbeeld het voor velen is. Jan de Vries sprak er, namens de coöperatie, rustig en wat gelaten over. Ja, het *giet* wel goed, dat *kuj* je wel zeggen. Maar Jan had meer

Colofon

Deze nieuwsbrief is gemaakt in opdracht van de CDA-fractie in Hoogeveen. Voor contact en abonnering kunt u contact opnemen met de redactie:

☎ 06 29318901

✉ nieuws@cdahoogeveen.nl

Volg ons

pijlen op zijn boog. De coöperatie kon nog veel beter als er wat gedaan zou worden aan alle regelingen. Daarna kwam Roelie Mossel aan het woord. Zij legde haarfijn uit hoe de marktwerking eigenlijk werkt. Hoe de schotten tussen WMO (gemeente), ziektekosten (allerlei verzekeraars) en de WLZ (rijkswet op de langdurige zorg, voorheen AWBZ) zorgen voor problemen en onzinnige uitgaven van geld dat niet bij de zorg terecht komt. Roelie sprak vanuit de coöperatie, maar vooral als directeur-bestuurder van NNCZ, de club waaronder Huize Beatrix valt. Ze vertelde over het succes van de aanleunwoningen van Huize Beatrix en de problemen die regelgeving meebrengt. NNCZ kan mogelijk de zorg niet verlenen en de inwoners moeten dan andere aanbieders inhuren om verzorgd te worden. Wat marktwerking allemaal niet doet! Roelie gaf aan dat zij dertig procent kosten kan besparen als er gewerkt gaat worden met één dorpsbudget voor zorg, welke de coöperatie mag verdelen. Dus weg met de potjes WMO-WZV-WLZ, geld zo inzetten dat het direct bij de zorgbehoeftigen komt. Mona sprong daar direct op. Maar het moest toch meer dan toeval zijn dat de 'ontschotting' en dus het verzoek van de coöperatie binnenkort in de Kamer komt? Met deze informatie kan Mona goed aan de slag en de link tussen CDA, zorg-

woordvoerder en de coöperatie, specifiek Roelie Mossel is gelegd. Nuttig! Trost op Hollandscheveld dat ze Mona konden vertellen over wat ze allemaal bereikt hebben. Trost op Jan de Vries die dit mooie verhaal prachtig op een onderkoelde toon wist te vertellen. Ik dacht onmiddellijk aan de Drentse spreuk die mijn Anita naast mijn bed heeft gehangen: *schroeten en blaazen, is werk van dwaazen*. Voor Mona: boffen en blazen is werk van dwaazen. Dat kenmerkt de regio. En Mona was daar ook achter. Met haar vlotte Noord-Hollandsche aanpak was dat even wennen, maar ze genoot er van!

Rit naar het Raadhuis

En e-mobiel zoefden wij door Hollandscheveld, Schut en vervolgens over het industrieterrein naar het Raadhuis. Mona was onder indruk van de vele borden die het CDA overal had opgehangen. Ze voelde zich duidelijk vereerd. Ondertijd spraken wij over groei, succes en uitdagingen voor Hoogeveen.

Mooie bedrijven flitsten voorbij. Vervolgens even om het Klooster van Hoogeveen gereden. Mooie projecten voor zorg, daar was Mona in geïnteresseerd. Hilma Mastwijk (die ook mee reed) had zich daarop al voorbereid. Dus Mona kreeg gelijk alle informatie over het Klooster in de hand gestopt. Aangekomen bij het Raadhuis was er net een bordesscene voor een prachtige bruid en bruidegom. Mona viel even stil. Dit vind ik altijd zo prachtig. En later bleek dat ze dit zelfs getwitterd had, omdat ze het zo'n mooi bruidspaar had gevonden.

Bezoek aan B&W

In de B&W-kamer (waar twee grote landkaarten van Hoogeveen hangen) werd gelijk de route geanalyseerd en de ligging van de dorpen Hollandscheveld en omgeving doorgenomen. Historie is ook van vandaag. Ze ging zeker de film *Publieke Werken* bekijken! In het gesprek met het College van B&W ging het over de zorgen rondom de bezuiniging op GGZ en de plek van verwarde mensen in onze samenleving. Zorgen werden gedeeld, maar ook de praktische en zo veel mogelijk doortastende houding van de gemeente - burger-

meester in het bijzonder - en de politie werd niet vergeten. Ook nieuwe initiatieven die Loohuis c.s. onderneemt werden besproken en konden volgens mij op de steun van het CDA in de Tweede Kamer rekenen. Moeilijke kwesties. CDA is kritisch op al te drastische bezuinigingen geweest, maar zag wel dat in de gezondheidszorg veranderingen moesten worden doorgevoerd.

Pilot de Weide

In Theater De Tamboer kreeg Mona een presentatie van een unieke ontwikkeling waar we in Hoogeveen mee bezig zijn. Bij diverse huisartsgroepen in Hoogeveen worden dit jaar multidisciplinaire teams samengesteld met medewerkers van verschillende organisaties: de praktijkverpleegkundige van de huisarts, de wijkverpleegkundige, de maatschappelijk werker, de Wmo-consulent en de mantelzorgondersteuner. Deze teams gaan nauw samenwerken met de huisartsen en met medisch specialisten. De ondersteuning die de teams gaan bieden kan heel divers zijn; van stimuleren om meer te bewegen en sociale contacten te leggen tot verpleging en verzorging en medische specialistische zorg. Een

prachtig gesprek over ouderen, huisartsen, maar vooral (verborgen) eenzaamheid. Een gesprek waarbij Mona nog wel eens stil viel. Onder de indruk van de aanpakkersmentaliteit van de Hoogeveners. Mona, die in 2013 over het onderwerp nog een motie heeft ingediend in de Kamer, omschreef dit project zo: *Zou het overal moeten!* Mona kreeg een praktisch en functionerend voorbeeld voorgeschoteld. En wij, de mensen van de Pilot, de CDA'ers en speciaal de PR-commissie, waren weer trots op Hoogeveen.

Vrijdagmiddagborrel

Het volle programma werd afgesloten met een vrijdagmiddagborrel in de Tamboer. Een foyer vol met CDA'ers en niet-CDA'ers die geïnteresseerd waren in de zorg. En wellicht in Mona. Ik had de eer haar nogmaals aan te kondigen als de 'first lady van het CDA'. We spraken met de zaal over marktwerking, premies, eigen risico, eigen bijdrages, over ouderenzorg en natuurlijk over hoe we door de bomen het bos niet meer zien.

Pittige vragen uit de zaal, maar dit keer niet echt pittige antwoorden van Mona. Veel genuanceerde antwoorden. Problemen hebben meerdere gezichten. Als gespreksleider wil ik wel wat gember in de discussie pompen, maar de oud-advocate Mona liet zich niet uit de tent lokken. Ze nam voortdurend rustig de tijd voor de antwoorden. Nationaal Zorgfonds? Ik weet niet precies wat daarmee bedoeld wordt. Er is geen plan of voorstel op dat punt. Eigen bijdrages afschaffen? Dan moet je ook een tegenbegroting hebben. Mantelzorg door kinderen? Vroegtijdig naar een andere woning verhuizen? Er kwam veel aan bod. De rode draad voor mij was wel dat het CDA soms wel graag wil veranderen, maar duidelijk niet meer de meeste politieke macht in Nederland heeft. Mona moest ook verschillende voorbeelden noemen waar het CDA zonder resultaat tegen een wetsvoorstel is ingegaan of een motie heeft ingediend die het niet haalde. En dat terwijl er volgens Mona rondom de rol van verzekeraars, PGB's en dergelijke onderwerpen, echt idiote situaties in Nederland zijn ontstaan. Daar was toch even de felle Volendamse die we die dag hadden leren kennen.

Mona Keijzer @MonaKeijzer · 30 sep.

Bij aankomst gemeentehuis #Hoogeveen val ik met mijn neus in de boter.

Als jongen van het onderzoek ga ik natuurlijk de volgende dag eens googelen of Mona inderdaad zo vaak is weggestemd. Ik kon daar genoeg voorbeelden van vinden. Recent zelfs nog wel: In juli 2016 probeerde Mona met collega Bergkamp in het kader van de WLZ iets te doen aan de positie van meervoudig gehandicapte kinderen, Mona vertelde over een moeder die tweehonderd bladzijden moet invullen om aan te tonen dat haar zestienjarig zoon zorg nodig heeft. Een gehandicapte jongen waar de moeder ieder jaar weer moet aantonen dat hij niet meer en niet minder gehandicapt is geworden. Wat een bureaucratisch land dat Nederlandse Zorgland! Maar wat schetst mijn verbazing als ik zie dat de motie wordt gesteund door vele partijen, maar door een meerderheid van PvdA en VVD wordt verworpen. Is dit inhoud of politiek is mijn eerste

vraag? Ik hoor Mona nog zo zeggen tijdens een van de gesprekjes deze dag: het is een bijzondere wereld, *Den Haag*. En dat kunnen we wel zeggen!

Terugreis

Omdat Mona nog een priveafspraak had wilde ze heel graag de trein van 19.33 halen. Direct na de vrijdagmiddagborrel sprongen we in de e-mobiel van de familie Kreuze en scheurden naar het station. Daar aangekomen zag het zwart van de mensen. Wellicht een man of vijfhonderd stond op bussen te wachten. Gelukkig voor Mona (of mij) was het de trein naar Groningen die uitgevallen was en kon zij met haar boodschappentassen op de trein naar Amsterdam, om vervolgens rond 2200 thuis in Volendam aan te komen. Gelukkig was ze voorzien

van een tasje met foerage. Zoals te zien was aan deze slanke dame was ze geen snoeper, maar CDA Hoogeveen had haar toch voorzien van de nodige eetbaarheden....

Zij blikte in de auto nog even terug: Wat een fantastische dag! Prima georganiseerd en genoten van de projecten die worden opgepakt. Jullie zijn hier inderdaad bescheiden mensen die prima werk doen. En wat ik echt fantastisch vind is de droge humor van jullie plaats of misschien wel provincie. Een Volendamse dame zal het bezoek aan de Hollandse Velden e.o. niet gauw vergeten! Als ze dan nog eens premier van Nederland wordt, dan weet ze in ieder geval dat er in Hoogeveen hard gewerkt wordt en wij Drenten trots mogen zijn op wat we bereiken! Hoogeveen met de hoofdletter H van Heeltrots!

↓ foto's Jan Mastwijk

Vrijdagmiddagborrel met Mona